

निमित्तेन कृतं पापं, 'मारिम' वयं प्राप्तवन्तः, तस्माच्च मां 'मुञ्चत' ॥

(४) अथ चतुर्थं मन्त्रमाह । "सजातशूमादुतवा जामि-
शूमात् । ज्यायसः शूमादुतवा कनीयसः । अनाज्ञातं देवकृतं
यदेनः । तस्मात् त्वमस्मान् जातवेदो मुमुग्धि" इति । 'सजा-
ताः' समानजन्मानो ज्ञातयः समानवयस्काः, सखायो वा, तैः
मयिकृतः 'शंसः' प्रशंसा, स्तुतिः, 'उतवा' अथवा, 'जामयः'
जायाभार्याः, ताभिर्मयिकृतः 'शंसः' स्तुतिः, 'ज्यायान्' ज्येष्ठ-
भ्राता, तस्य, 'शंसः' तेन मयिकृता स्तुतिः, 'उतवा' अथवा,
'कनीयान्' कनिष्ठभ्राता, तस्य 'शंसः', तेन मयिकृता स्तुतिः,
'तस्मात्' स्तुतिसङ्घात्, मत्तेन मया 'अनाज्ञातं', स्वचित्ते-
नापरामृष्टं, 'देवकृतं' देवविषये सम्पादितं, 'यत्' 'एनः' पापं,
हे 'जातवेदः', त्वं 'अस्मात्' पापात्, 'मुमुग्धि' मां मुक्तं कुरु ॥

(५) अथ पञ्चमं मन्त्रमाह । "यद्वाचा यन्मनसा । बाहु-
भ्यामूर्भ्यामष्टीवद्भ्याम् ॥ २ ॥ शिश्रैर्यदनृतं चकृमा वयम् । अ-
ग्निर्मा तस्मादेनसः" इति । 'अष्टीवद्भ्यां' जानुभ्याम, 'शिश्रैः'
शिश्नचापलप्रकारैः वागादिभिः सर्वैः, 'यदनृतं' लोकवेदविरुद्धं
व्यापारं, 'वयं', 'चकृम' । अग्निरित्यादिकं द्वितीयमन्त्रोक्तस्य
वाक्यशेषस्य प्रतीकं सवाक्यशेषोच्चाहृत्य योजनीयः ॥

(६) अथ षष्ठं मन्त्रमाह । "यद्भुक्ताभ्यां चकर किलिब-
षाणि । अक्षाणां वदुमुपजिघ्रमानः । दूरेपश्याच राष्ट्रमृच्च ।
तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि" इति । 'यत्' यानि, किलिब-